

NOTY O AUTORACH

Bronisław Baczko, historyk idei, były prof. Uniwersytetu Warszawskiego, profesor honorowy Uniwersytetu Genewskiego. Opublikował m.in. *Rousseau – samotność i wspólnota*, PWN, Warszawa 1964; *Lumieres de l'utopie*, Payot, Paris 1978; *Les imaginaires sociaux. Mémoires et espoirs collectifs*, Payot, Paris 1984; *Job, mon ami. Promesses du bonheur et fatalité du mal*, [Paris]: Gallimard 1997 (*Hiob, mój przyjaciel. Obietnice szczęścia i nieuchronność zła*, przeł. Jerzy Niecikowski, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa 2001).

Stanisław Borzym, ur. w 1939 r.; prof. dr hab., kierownik Zakładu Filozofii Nowożytnej i Współczesnej Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk. Specjalizuje się w historii polskiej myśli filozoficznej, w tym m.in. w jej powiązaniu z myślą francuską i niemiecką. Opublikował m.in. *Bergson a przemiany światopoglądowe w Polsce*, Ossolineum, Wrocław 1984; *Filozofia polska 1900-1950*, Ossolineum, Wrocław 1991; *Tło filozoficzne nauki polskiej. Od odzyskania niepodległości do stalinowskiego pierwszego kongresu nauki polskiej*, Wyd. IFiS PAN, Warszawa 1995; *Obecność ryzyka. Szkielety z filozofii powszechnej*, Wyd. IFiS PAN, Warszawa 1998; *Przeszłość dla przyszłości. Z dziejów myśli polskiej*, Wyd. IFiS PAN, Warszawa 2003.

Hanna Buczyńska-Garewicz, profesor filozofii, ostatnio w Holy Cross College w Stanach Zjednoczonych, poprzednio w University of New Mexico oraz w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN i na Wydziale Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka wielu artykułów i książek z dziedziny filozofii i semiotyki. M.in. opublikowała: *Wartość i fakt*, 1972; *James*, 1973, II wyd. 2001; *Uczucia i rozum w świecie wartości*, 1975, II wyd. 2003; *Znak i oczywistość*, 1981; *Milczenie i mowa filozofii*, 1992, II wyd. 2003; *Semiotyka Peirce'a*, 1994; *Metafizyczne rozważania o czasie*, 2003; *Miejsca, strony, okolice. Przyczynek do fenomenologii przestrzeni*, 2006.

Janusz Dobieszewski, dr hab., jest pracownikiem Instytutu Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. Zajmuje się historią filozofii, filozofią społeczną, filozofią religii, a specjalizuje w filozofii rosyjskiej. Najważniejsze publikacje książkowe: *Włodzimierz Solonjow. Studium osobowości filozoficznej*, Warszawa 2002; *Wokół słowianofilstwa. Almanach myśli rosyjskiej*, red., Warszawa 1998; *Wokół Tolstoja i Dostojewskiego. Almanach myśli rosyjskiej*, red., Warszawa 2000; *Wokół Leontjewa i Bierdiajewa. Almanach myśli rosyjskiej*, red.,

Warszawa 2001; *Wokół Szęstowa i Fiodorowa. Almanach myśli rosyjskiej*, red., Warszawa 2007.

Juliusz Domański, filolog klasyczny ze specjalizacją neolatynistyczną i historyk filozofii starożytnej, średniowiecznej i renesansowej, emerytowany profesor Instytutu Filozofii i Socjologii PAN oraz Instytutu Filologii Klasycznej UW, członek czynny Polskiej Akademii Umiejętności, członek-korespondent Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Polskiego Towarzystwa Filologicznego, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, International Society for the History of Rhetoric. Opublikował m.in. *De Philippo Callimacho elegicorum Romanorum imitatore* (1966), *Erazm i filozofia* (1973, 2001), „Scholastyczne” i „humanistyczne” pojęcie filozofii („Studia Mediewistyczne” XIX, 1978, z. 1), *Początki humanizmu* (jako t. IX *Dziejów filozofii średniowiecznej w Polsce*, red. Z. Kuksewicz, 1982), *Tekst jako uobecnienie* (1992, 2002), *La philosophie, théorie ou manière de vivre? Les controverses de l'Antiquité à la Renaissance* i toż w przekładzie polskim jako *Metamorfozy pojęcia filozofii* (1996), *Z dawnych rozważań o marności i pogardzie świata oraz nędzy i godności człowieka* (1997).

Helena Eilstein, ur. w 1922 r., emerytowana profesor filozofii Uniwersytetu Nowego Meksyku w Albuquerque. Publikacje i wykłady głównie z zakresu filozofii przyrody oraz epistemologii. W latach 1958-1968 była Kierownikiem Pracowni Zagadnień Filozoficznych Nauk Przyrodniczych w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN oraz od 1959 r., po Kolańskim, redaktor naczelna „Studiów Filozoficznych”. Od 1969 r., w związku z wydarzeniami Marca 1968, na emigracji. Wykładała głównie na Uniwersytecie Stanowym Nowego Meksyku (UNM) w Albuquerque, NM, USA. W 1993 powróciła do Polski. Opublikowała m.in.: *Jedność materialna świata* (1961), *Jeśli się nie wierzy w Boga... Czytając Kolańskiego* (1991), *Homo sapiens i wartości* (PWN, 1994), *Life Contemplative, Life Practical* (o fatalizmie), niektóre rozdziały (Poznan Studies, 1997), *Szkice ateistyczne* (wyd. Bałtyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej, 2000), *Biblia w ręku ateisty* (IFiS PAN, 2006).

Stanisław Gromadzki, ur. w 1971 r.; filolog, filozof, aforysta, tłumacz. Współautor (z Jerzym Niecikowskim) antologii *Nibilizm: dzieje, recepcja, prognozy*, Warszawa 2001; przełożył książkę Karla Löwitha, *Od Hegla do Nietzschego. Rewolucyjny przełom w myśli XIX wieku*, Wydawnictwo KR, Warszawa 2003. Wybrał i opracował (samodzielnie lub z innymi osobami) teksty do piętnastu numerów kwartalnika „Przegląd Filozoficzno-Literacki”.

Jan Andrzej Kłoczowski, ur. 5 lipca 1937 w Warszawie, ks. dominikanin (Zakon Braci Kaznodziejów, OP), profesor (filozofia religii). Wykładowca Kolegium Filozoficzno-Teologicznego oo. Dominikanów w Krakowie oraz Wydziału Filozofii Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Opublikował m.in. *Między samotnością a wspólnotą. Wstęp do filozofii religii*, Tarnów 1994; *Więcej niż mit. Leszka Kołakowskiego spory o religię*, Kraków 1994.

Andrzej Kołakowski, dr, w czasie studiów na Uniwersytecie Warszawskim uczeń Stefana Żółkiewskiego, Bronisława Baczki, Leszka Kołakowskiego, Krzysztofa Pomiana. Doktorat pod kierunkiem Jerzego Szackiego. Publikacje: *Spengler* (monografia i wybór pism) 1981, O. Spengler, *Historia, kultura, polityka* (wybór pism, tłumaczenia wraz z J. Łozińskim), *Biblioteka polska* 2007 (szkice o dziełach humanistów polskich I połowy XX wieku).

Barbara Markiewicz, prof. UW, kierownik Zakładu Filozofii Polityki w Instytucie Filozofii UW. Zainteresowania naukowe: historia filozofii, filozofia współczesna (fenomenologia), idealizm niemiecki, filozofia polityczna – historia i współczesność. Opublikowała m.in.: *Filozofia i świat życia codziennego*, Ossolineum, Warszawa-Kraków-Gdańsk-Wrocław 1981; *Od mistycyzmu do symbolizmu. Jakub Boehme i Emanuel Swedenborg* (z B. Szymańska) – Ossolineum, Warszawa-Kraków-Gdańsk-Wrocław 1985; *U źródeł niemieckiego idealizmu. Pojęcie współczesności a filozofia zjednoczenia*, WFiS UW, Warszawa 1988.

Andrzej Mencwel, ur. 11 września 1940 r. w Tarnobrzegu; profesor w Instytucie Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego, wykładowca historii i antropologii kultury, eseista, krytyk, publicysta. Od 1992 r. kierownik Katedry Kultury Polskiej na Wydziale Polonistyki UW, współzałożyciel powstałego z niej Instytutu Kultury Polskiej, jego dyrektor w latach 1998-2005, obecnie przewodniczący Rady. Ważniejsze publikacje książkowe: *Sprawa sensu* (PIW 1971), *Stanisław Brzozowski. Kształtowanie myśli krytycznej* (Czytelnik 1976), *Widziane z dołu* (PIW 1980), *Spoima. Refleksje krytyczne* (Czytelnik 1983), *Etos lewicy. Esej o narodzinach kulturalizmu polskiego* (PIW 1990), *Przedwiośnie czy potop. Studium postaw polskich w XX wieku* (Czytelnik 1997), *No! Io non sono morto... Jak czytać „Legendę Młodej Polski”* (Wydawnictwo Literackie 2001), *Kaliningrad, moja miłość. Dwa pokrewne eseje podróżne* (Borussia 2003), *Wyobrażenia antropologiczne. Próby i studia* (Wydawnictwo UW 2006).

Krzysztof Michalski, ur. w 1948 r., filozof, tłumacz, nauczyciel akademicki. Znanca i badacz filozofii niemieckiej XIX i XX wieku; autor szeregu prac poświęconych tej problematyce: m.in. *Heidegger i filozofia współczesna* (1978, wyd. 2 – 1998), *Logika i czas. Próba analizy Husserlowskiej teorii sensu* (1988, wyd. ang. 1996), *Płomień wieczności. Eseje o myślach Fryderyka Nietzschego* (2007); redaktor tomów z przekładami wybranych esejów Heideggera, Gadamera oraz ich tłumacz (Martin Heidegger, *Budować, mieszkać, myśleć. Eseje wybrane*, 1997; Hans Georg-Gadamer, *Rozum, słowo, dzieje. Szkice wybrane*, 1979). Rektor Instytutu Nauk o Człowieku w Wiedniu, wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego i Boston University.

Jacek Migasiński, ur. w 1946 r. Studia filozoficzne w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Warszawskiego. 1969-1975 pracownik naukowy Politechniki Warszawskiej. Od 1975 do dzisiaj pracuje w Instytucie Filozofii UW: 1978 – doktorat, 1997 – habilitacja, obecnie – kierownik Zakładu Historii Filozofii Nowożytnej. Najważniejsze publikacje: *Merleau-Ponty – 1995, W stronę metafizyki. Nowe tendencje metafizyczne w filozofii francuskiej XX wieku – 1997, Podmiotowość i tożsamość* (red. nauk.) – 2001, *Levinas i inni* (red. nauk.) – 2002, *Fenomenologia francuska. Rozpoznanie/interpretacje/rozwiniecie* (red. nauk.) – 2006. Obszar zainteresowań naukowych: fenomenologia francuska.

Karol Modzelewski, ur. 23 listopada 1937 roku w Moskwie, historyk, mediewista, działacz polityczny, absolwent Wydziału Historycznego UW, prof. zwyczajny UW. Był uczniem Aleksandra Gieysztor. W latach 1962-1964 był doktorantem w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. W 1964 roku wraz z Jackiem Kuroniem wystosował słynny *List otwarty do Partii*, w którym krytykowali politykę PZPR. Za jego kolportowanie został skazany na trzy i pół roku więzienia. Po marcu 1968 r. ponownie więziony, aż do 1971 r. nie mógł pracować naukowo. 1972-1983 zatrudniony w Instytucie Historii Kultury Materialnej PAN we Wrocławiu, 1987-1992 w Instytucie Historii PAN, 1992-1994 w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego, a od 1994 r. w Instytucie Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Tytuł naukowy profesora uzyskał w r. 1990. W grudniu 2006 r. wybrany został na funkcję wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk. Opublikował m.in. *Organizacja gospodarcza państwa piastowskiego X-XIII w.*, Wrocław 1975, Poznań 2000; *Życiodajny impuls chuliżantstwa. Notatki z lat 1993-2002*, Kraków 2003; *Barbarzyńska Europa*, Wydawnictwo Iskry, 2004.

Tadeusz Mrówczyński, dawny asystent, a następnie adiunkt u prof. Leszka Kołakowskiego w Katedrze Historii Filozofii Nowożytnej i Współczesnej IF UW. Do Marca 1968 zastępca redaktora naczelnego „Argumentów”. Później w Zakładzie Historii Filozofii oraz w Zakładzie Historii Filozofii Nowożytnej IF UW. Obecnie na emeryturze. Zajmował się filozofią chrześcijańską, w szczególności myślą Jacquesa Maritaina i Emmanuela Mouniera.

Jerzy Niecikowski, ur. 7 listopada 1942 r. w Kownacinku, dr nauk humanistycznych, adiunkt w Instytucie Filozofii UW, historyk filozofii. Debiutował w 1963 roku jako krytyk filmowy w tygodniku „Ekran”; recenzent „Kultury”; asystent na UW Katedra Historii Filozofii; teksty w „Kulturze”; 1967-1971 kierownik ds. krytyki literackiej dwutygodnika „Współczesność”; 1968 na skutek wydarzeń marcowych usunięty z UW; 1971-1978 kierownik ds. eseistyki, recenzji i informacji „Literatury na Świecie”; 1974-1981 wykładowca ds. literatury powszechnej PWST; 1974-1979 felietonista tygodnika „Film”; 1978 kierownik redakcji Biblioteki Myśli Współczesnej PIW; 1981 zakłada miesięcznik „Meritum”; 1981 powraca jako adiunkt na UW, Zakład Historii Filozofii Nowożytnej; 1994-1995 wykładowca filozofii PWST w Warszawie; 1995-1997 wykładowca PWSTFiT w Łodzi; 1998 wykładowca ASP. Współautor (ze Stanisławem Gromadzkim) antologii *Nihilizm: dzieje, recepcja, prognozy*, Warszawa 2001. Opublikował powieść *Reguły gry* oraz m.in. przekład książki Bronisława Baczki *Hiob, mój przyjaciel. Obietnice szczęścia i nieuchronność zła*.

Zbigniew Ogonowski, ur. 27 września 1924 r. w Warszawie, em. profesor (historia filozofii). Pracował m.in. w PIW w Warszawie, red. w Redakcji Dziel Andrzeja Frycza Modrzewskiego; w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN w Warszawie. Opublikował m.in. *Z zagadnień tolerancji w Polsce XVII wieku* (1958), *Locke* (1972), *Filozofia i myśl społeczna XVII wieku. 700 lat myśli polskiej*, cz. I i II (1979), *Zarys dziejów filozofii w Polsce. Wieki XIII-XVII* (współaut. i red.) (1989), *Myśl ariańska w Polsce XVII wieku. Antologia tekstów* (1991), *Filozofia polityczna w Polsce XVII wieku i tradycje demokracji europejskiej* (1992).

Krzysztof Okopień, ur. 1956, dr hab., pracuje w Zakładzie Filozofii Kultury IF UW. Autor książek: *Podmiot czyli podrzutek. O fenomenologii odbioru idei filozoficznych*, Warszawa 1997 oraz *Uprzedmiotowienie. Krytyka ontologii Romana Ingardena*, Warszawa 1997. Publikował w czasopismach takich, jak „Teksty” (jako stały współpracownik), „Res Publica”, „Kultura Niezależna”, „Studia Filozoficzne”, „Przegląd Filozoficzny” i „Kwartalnik Filozoficzny”.

Józef Piórczyński, ur. w 1941 r., profesor filozofii Uniwersytetu Łódzkiego, badacz niemieckiej myśli filozoficznej i filozoficzno-religijnej, a zwłaszcza mistyki w czasach od Mistra Eckharta po Jakuba Böhme. Opublikował m.in. *Absolut, człowiek, świat. Studium myśli Jakuba Böhme i jej źródeł*, PWN, Warszawa 1991; *Mistrz Eckhart. Mistyka jako filozofia*, FNP, Wrocław 1997; *Wolność człowieka i Bóg. Studium filozofii F. W. J. Schellinga*, WN PWN, Warszawa 1999 oraz *Pierwszy egzystencjalista. Filozofia absolutnej skończoności Fryderyka Jacobiego*, FNP, Wrocław 2006.

Stanisław Piwko, dawny asystent prof. Leszka Kołakowskiego w Zakładzie Historii Filozofii Nowożytnej IFiS PAN – jest profesorem nadzwyczajnym w SGH w Warszawie. Prowadzi badania w zakresie historii myśli filozoficznej Odrodzenia i Reformacji. Opublikował m.in. *Frycza Modrzewskiego program reformy państwa i Kościoła*, Warszawa 1979; *Jan Kalwin. Życie i dzieło*, Warszawa 1995.

Krzysztof Pomian, ur. w 1934 r. w Warszawie. Studiował (1952-1957), doktoryzował się (luty 1965) i habilitował (maj 1968) na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Warszawskiego. Usunięty w 1966 r. z PZPR, a w 1968 r. ze stanowiska adiunkta w Katedrze Historii Filozofii Nowożytnej z powodu publicznej krytyki linii politycznej władz, pracował w Dziale Rękopisów Biblioteki Narodowej (1969-1972). W 1973 r. wyjechał do Francji, do Centre national de la recherche scientifique (CNRS). Obecnie jest zasłużonym profesorem w CNRS. Od roku akad. 1999/2000 jest profesorem w Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Od stycznia 2001 r. jest nadto dyrektorem naukowym tworzonego w Brukseli Muzeum Europy. Pisane po polsku, a od 1973 r. przeważnie po francusku, jego książki i artykuły były tłumaczone m.in. na angielski, czeski, hiszpański, holenderski, japoński, niemiecki, portugalski i włoski. Po polsku w ostatnich latach: *Przeszłość jako przedmiot wiedzy* (1964), Aletheia, Warszawa 1992; [Opr.] Jerzy Giedroyc, *Autobiografia na cztery ręce*, Czytelnik, Warszawa 1994; *Drogi kultury europejskiej*, IFiS PAN, Warszawa 1996; *W kręgu Giedroycia*, Czytelnik, Warszawa 2000; *Wenecja w kulturze europejskiej*, UMCS, Lublin 2000; *Zbieracze i osobliwości. XVI-XVIII wiek*, UMCS, Lublin (wyd. II) 2001; (Wyd.), *Jerzy Giedroyc. Redaktor – polityk – człowiek*, UMCS, Lublin 2001; *Oblicza dwudziestego wieku*, UMCS, Lublin 2002; *Europa i jej narody, słowo/obraz/terytoria*, Gdańsk² 2004; *Filozofowie w świecie polityki. Eseje 1957-1974*, Adam Marszałek, Toruń 2004; *Historia. Nauka wobec pamięci*, UMCS, Lublin 2006.

Karol Sauerland, studiował filozofię, matematykę (u prof. Rasiowej i A. Mostowskiego) oraz germanistykę (u prof. E. M. Szaroty), profesor zw. Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Ważniejsze publikacje książkowe: *Diltheys Erlebnisbegriff*, Berlin, New York 1972; *Adornos Ästhetik des Nichtidentischen*, Warschau 1975; *Einführung in die Ästhetik Adornos*, Berlin, New York 1979; *Od Diltheya do Adorna. Studia z estetyki niemieckiej*, Warszawa 1986; *Dreissig Silberlinge. Denunziation in Gegenwart und Geschichte*, Berlin 2000; *Polen und Juden zwischen 1939 und 1968. Jedwabne und die Folgen*, Berlin 2004; *Literatur- und Kulturtransfer als Politikum am Beispiel Volkspolens*, Frankfurt/M., Berlin, Bern, Bruxelles, New York, Oxford, Wien 2006. Przetłumaczył (z jęz. pol. na niem.) m.in.: Leszek Kolakowski, *Teilhardismus und manichäisches Christentum*, w: *Geist und Ungeist christlicher Traditionen*, Suttgart, Berlin, Köln, Mainz 1971.

Marek J. Siemek, ur. w 1942 roku; profesor zwyczajny (UW). Ważniejsze publikacje książkowe: *Fryderyk Schiller*, Warszawa 1970; *Idea transcendentalizmu u Fichtego i Kanta*, Warszawa 1977 (niem. *Die Idee des Transzendentalismus bei Fichte und Kant*, Felix Meiner Verlag, Hamburg 1984); *Filozofia, dialektyka, rzeczywistość*, Warszawa 1982; *W kręgu filozofów*, Warszawa 1984; *Hegel i filozofia*, Warszawa 1998; *Demokratie und Philosophie. Die Antike und das politische Ethos des europäischen Denkens*, ZEI, Bonn 1999; *Vernunft und Intersubjektivität. Zur philosophisch-politischen Identität der europäischen Moderne*, Nomos Verlagsgesellschaft, Baden-Baden 2000 (pol. *Wolność, rozum, intersubiektywność*, Warszawa 2002); *Von Marx zu Hegel*, Verlag Königshausen & Neumann, Würzburg 2002.

Adam Sikora, emerytowany profesor zwyczajny (UW), autor m.in. *Posłannicy Słowa* (1967), *Historia i prawdy wieczne* (1977), *Fourier* (1989), *Mysliciele polskiego romantyzmu* (1992), *Od Heraklita do Husserla* (III wyd. – 2005), *Między wiecznością i czasem* (2006).

Barbara Skarga, ur. 25 października 1919 roku w Warszawie; profesor filozofii w IFiS PAN. Studiowała filozofię na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Była łączniczką AK; w 1944 roku aresztowana przez Rosjan i skazana na 10 lat łagru. Po wyjściu z niego otrzymała nakaz dożywotniego osiedlenia w kolchozie. Do kraju powróciła w grudniu 1955 r. Przeżyciom w ZSRR poświęciła książkę *Po wyzwoleniu 1944-1956* (1985). Była redaktorką naczelną pisma „Etyka”, obecnie przewodnicząca Rady Redakcyjnej. Z jej inicjatywy i pod jej redakcją ukazało się 5 tomów *Przewodnika po literaturze filozoficznej XX wieku* (1994-1997). Autorka książek, m.in.: *Narodziny pozytywizmu polskiego 1831-1864* (1964), *Kłopoty intelektu. Między*

Comte'em a Bergsonem (1975), *Czas i trwanie. Studia nad Bergsonem* (1982), *Przeszłość i interpretacje* (1987), *Granice historyczności* (1989), *O filozofię bać się nie musimy* (1999), *Ślad i obecność* (2002), *Kwintet metafizyczny* (2005), *Człowiek to nie jest piękne zwierzę* (2007).

Władysław Stróżewski, ur. 8 czerwca 1933 r. w Krotoszynie; filozof, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego. Uczeń Profesorów Stefana Swieżawskiego, Mieczysława Alberta Krapca, Romana Ingardena i Izydory Dąbmskiej. Redaktor naczelny „Kwartalnika Filozoficznego” i przewodniczący Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Zainteresowania naukowe: aksjologia, estetyka, fenomenologia, historia filozofii, metafizyka, ontologia. W 2003 roku Uniwersytet Jagielloński przyznał mu tytuł doktora *honoris causa*. Opublikował m.in.: *Istnienie i wartość* (1981), *Dialektyka twórczości* (1983), *Wykłady o Platonie. Ontologia* (1993), *Istnienie i sens* (1994), *O wielkości. Szkice z filozofii człowieka* (2002), *Wokół piękna. Szkice z estetyki* (2002), *Ontologia* (2004).

Marek Styczyński, prof. dr hab.; kierownik Katedry Filozofii Współczesnej Instytutu Filozofii Uniwersytetu Łódzkiego, autor (m.in.): *Filozofia społeczna Aleksandra Bogdanowa*, Łódź 1990; *O ideach, że złowrogie bywają. Recepcja rosyjskiej myśli filozoficzno-politycznej w Polsce po roku 1989*, Łódź 1999; *Umiłowanie przyszłości albo filozofia spraw ostatecznych. Studia nad filozofią Mikołaja Bierdiajewa*, Łódź 2001.

Jerzy Szacki, ur. w 1929 r., socjolog i historyk idei, emerytowany profesor Uniwersytetu Warszawskiego, profesor Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej. Członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk. W latach 1967-1968 prodziekan Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego, a w latach 1981-1983 dziekan Wydziału Filozofii i Socjologii UW. W latach 1968-1999 kierował Zakładem Historii Myśli Społecznej w Instytucie Socjologii UW. Członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, a w latach 1972-1976 jego przewodniczący. W 1978 roku uczestnik konferencji Doświadczenie i Przyszłość. Wydał m.in. *Tradycja. Przegląd problematyki* (1971), *Historia myśli socjologicznej* (1981, 1983, wydanie nowe: 2003), *Spotkania z utopią* (1980, II wyd. 2000), *Znanięcki* (1986), *Dylematy historiografii idei oraz inne szkice i studia* (1991), *Liberalizm po komunizmie* (1994), *Der Liberalismus nach dem Ende des Kommunismus. Mit einem Postskriptum zur deutschen Ausgabe* (2003).

Lech Szczucki, prof. dr hab. (ur. 1933), historyk filozofii i kultury, em. pracownik Instytutu Filozofii i Socjologii PAN. Członek czynny Pol-

skiej Akademii Umiejętności, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Towarzystwa Popierania i Krzewienia Nauk. Główne prace: *Marcin Czechowic. Studium z dziejów antytytynaryzmu polskiego*, 1964; *Michał Servet. Wybór pism i dokumentów*, 1967; *Mysł filozoficzno-religijna reformacji XVI wieku*, 1972; *W kręgu myślicieli heretyckich*, 1972; *Filozofia i myśl społeczna XVI wieku (700 lat myśli polskiej)*; *Nonkonformiści religijni XVI i XVII wieku*, 1993; *Humaniści, heretycy i inkwizytorzy*, 2006; Andreas Duthith, *Epistulae*, t. I-VI, 1992-2005 (t. VII w przygotowaniu) – redakcja naukowa wspólnie z Tiborem Szepessy.

Małgorzata Szpakowska, prof. dr hab. (ur. 1940), absolwentka polonistyki i filozofii, antropolog i historyk kultury, krytyk literacki i teatralny, pracuje w Instytucie Kultury Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego, wieloletnia redaktorka w miesięczniku „Dialog”. Książki: *Światopogląd Stanisława Ignacego Witkiewicza* (1976), *O kulturze i znachorach* (1983), *Dyskusje ze Stanisławem Lemem* (1996), *Zakorzenie, wykorzenie* (1997), *Chcieć i mieć. Samowiedza obyczajowa w Polsce czasów transformacji* (2003), *Teatr i bruk. Szkice o krytykach teatralnych* (2006).

Andrzej Walicki, ur. 1930, były profesor Instytutu Filozofii i Socjologii PAN, emerytowany profesor Uniwersytetu Notre Dame w Indianie oraz członek rzeczywisty PAN. W latach 1981-1986 pracował jako senior research fellow w Zakładzie Historii Idei Australijskiego Uniwersytetu Narodowego w Canberze. Po przeniesieniu się z Australii do USA opublikował m.in. obszerną książkę o marksizmie – *Marxism and the Leap to the Kingdom of Freedom. The Rise and Fall of the Communist Utopia* (Stanford, 1995).

Andrzej Werner, ur. 14 września 1940 r., prof. dr hab.; historyk literatury i filmu, krytyk, pisarz; pracownik Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk; wykładowca Akademii Teatralnej w Warszawie, autor wielu książek, m.in.: *Zwyczajna apokalipsa. Tadeusz Borowski i jego wizja świata obozów* (1971, 1981), *Polskie, arcy-polskie* (1987), *Dekada kina. Problem kryzysu kultury w kinie lat sześćdziesiątych* (1997), *Wysoko, nie na palcach. O piarstwie Jana Józefa Szczepańskiego* (2004).

Jan Węgleński, profesor w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego, dziekan Wydziału Filozofii i Socjologii UW. Zajmuje się socjologią miasta oraz procesami urbanizacji zarówno w Polsce, jak i w Stanach Zjednoczonych. Główne prace: *Spoleczne problemy małych miast* (1974), *Urbanizacja. Kontrowersje wokół pojęcia* (1983), *Metropolitalna Ameryka* (1988),

Urbanizacja bez modernizacji? (1992), *Miasta Ameryki u progu XXI wieku* (2001).

Cezary Wodziński, ur. w 1959 roku; filozof, historyk filozofii, tłumacz i eseista; pracownik Instytutu Filozofii i Socjologii PAN. W latach 1986-1990 redaktor naczelny pisma „Aletheia”. Za rozprawę habilitacyjną *Heidegger i problem zła* (opublikowaną w 1994 roku) otrzymał Nagrodę PAN im. Tadeusza Kotarbińskiego. W 2000 roku nakładem Oxford University Press ukazało się angielskojęzyczne tłumaczenie tejże książki (*Heidegger and the Problem of Evil*). Główne obszary zainteresowań: filozofia niemiecka, filozofia rosyjska, Heidegger, hermeneutyka, Husserl i fenomenologia, Nietzsche, ontologia, Platon. Opublikował m.in. *Wiedza a zbawienie. Studium myśli Lwa Szestowa* (1991), *I coś po filozofie... Eseje* (1992), *Heidegger i problem zła* (1994), *Światłocienie zła* (1998), *Hermes i Eros. Eseje drugie* (1997), *Pan Sokrates. Eseje trzecie* (2000), *Śm. Idiota. Projekt antropologii apofatycznej* (2000), *Trans, Dostojewski, Rosja czyli o filozofowaniu siekierą* (2005).

Jacek Zychowicz, ur. w 1963 roku; filozof, polonista, politolog i publicysta. Absolwent polonistyki i filozofii (Uniwersytet Warszawski); doktor nauk humanistycznych w zakresie filozofii. Autor książki eseistycznej *Mieszanka nybuchowa. Felietony i powiastki ze świata jednowymiarowego* oraz kilku tysięcy rozpraw, esejów, szkiców, artykułów i felietonów, które ukazywały się m.in. w „Przeglądzie Filozoficznym”, „Przeglądzie Humanistycznym”, „Twórczości”, „Sztuce”, „Dziś. Przeglądzie Społecznym”, „Lewą Nogą. Polityka. Artystyka”, „Wiadomościach Kulturalnych”, „Polityce”, „Życiu”, „Magazynie Obywatel”, „Europie. Tygodniku Idei”.